

SIMONE DE BEAUVOIRSTRAAT 7

6843 TC ARNHEM

026-389 04 86

palmschoof@gmail.com

stichting-ananda-bhavan.tk

NL49 INGB 0007 1390 17

JAARVERSLAG 2016 EN JAARPLAN 2017

In 2016 gerealiseerde projecten

Project 1: OPZETTEN VAN EEN ONDERWIJS- EN VORMINGSCENTRUM

De South Arcot Multipurpose Social Service Society (SAMSSS) is een van de organisaties voor sociaal werk van het Aartsbisdom Pondicherry-Cuddalore in India. SAMSSS wil een nieuw project realiseren ten behoeve van arme Dalit kinderen en Narikurava kinderen in het district Vikravandi, dat in Tamil Nadu gelegen is. Deze kinderen hebben geen toegang tot kwalitatief goed onderwijs. Daarbij komt nog dat de thuissituatie niet bijdraagt aan ontplooiingsmogelijkheden, terwijl er buitenshuis evenmin voorzieningen hiervoor beschikbaar zijn. Het SAMSSS-project is erop gericht om aan deze kinderen de mogelijkheid te bieden om in de avonduren en de weekends onderwijs te volgen, aan vormingsactiviteiten deel te nemen en voor een beroep te leren. Om dit te kunnen bereiken, wil SAMSSS een speciaal centrum voor onderwijs en vorming bouwen en inrichten. SAMSSS heeft een ruime ervaring op het gebied van sociale dienstverlening ten behoeve van de allerarmsten.

De gezinnen zijn kleinbehuisd en bestaan uit vier of vijf leden. Zij kunnen meestal niet beschikken over water en toilet. Vanwege hun plaats buiten het kastesysteem kunnen zij geen beroep doen op openbare voorzieningen en ontwikkelingsprogramma's. De Narikurava ondervinden ernstige discriminatie, mogelijk nog erger dan de Dalits. Ongeveer 21 families wonen in Vikravandi in een beperkt aantal huizen zonder drinkwater en sanitaire voorzieningen. Om inkomen te verwerven leiden zij een mobiel bestaan. In het verleden verdienden zij de kost met jagen en het verzamelen van honing en kruiden. Inmiddels is jagen op een aantal diersoorten niet langer toegestaan, waardoor zij alleen nog kruiden en honing te koop kunnen aanbieden. De vrouwen produceren nu sieraden, kammetjes en haarspelden en verkopen die langs de weg. Zij zijn door hun traditionele kledij direct herkenbaar en worden door de omgeving sterk gemeden en verjaagd. Deze families zijn niet in staat om hun kinderen na het basisonderwijs nog voorgezet onderwijs te laten volgen, waardoor hun toekomstmogelijkheden sterk beperkt worden. Vikravandi kinderen bezoeken weliswaar de openbare scholen, maar daar kijkt men op hen neer. Het gaat hier om overheidsscholen die bovendien structureel veel te weinig leerkrachten toebedeeld krijgen. De kinderen en dan vooral de meisjes haken veelal al in de loop van het basisonderwijs en anders tijdens het voortgezet onderwijs voortijdig af. Vele kinderen uit deze milieus hebben bovendien problemen met leren doordat hun moeders tijdens de zwangerschap aan ondervoeding geleden hebben. Vanwege de armelijke leefomstandigheden waarin deze kinderen verkeren, ontwikkelen zij vaak een afwijkend gedragspatroon.

Een kernprobleem is dat arme Dalit- en Narikuravakinderen geen kwalitatief goed onderwijs ontvangen en dat zij dikwijls hun opleiding voortijdig afbreken. Daarom kan een vormings- en onderwijscentrum voor deze kinderen zoveel betekenen. In het centrum dat SAMSSS wil opzetten, kunnen gunstige voorwaarden worden geschapen om te leren, algemene ontwikkeling op te doen en zich culturele waarden eigen te maken. Op het ogenblik realiseert SAMSSS al een dergelijke service aan deze kinderen op de eigen campus, maar zij kunnen

slechts gebruikmaken van een schuur, waardoor de activiteiten niet tot hun recht kunnen komen. SAMSSS stelt zich als doel dat in het nieuwe centrum elk jaar minstens honderd kinderen onderwijs en vorming zullen ontvangen.

SAMSSS heeft op het eigen terrein een perceel beschikbaar dat gebruikt kan worden voor de realisatie van een betonnen gebouw dat als onderwijs- en vormingscentrum kan dienen en onderdak kan bieden aan honderd leerlingen. De ruimte zal door houten wanden in afzonderlijke vertrekken worden verdeeld. Er zullen in het gebouw de nodige voorzieningen worden aangelegd, zoals elektriciteit, waterleiding, toiletten en ventilatie. Bij het realiseren van de plannen wordt de lokale bevolking nadrukkelijk betrokken. Het project wordt van harte ondersteund door de aartsbisschop van Pondicherry-Cuddalore, Mgr. Dr. Anandarayar.

Vooraf priesters en zusters zullen het onderwijs en de vorming verzorgen. De onderhoudskosten zullen worden gefinancierd door middel van plaatselijke bijdragen en de kosten van activiteiten in het centrum door fondswerving. De totale kosten van de bouw en inrichting van het centrum bedragen € 34.319. De plaatselijke bevolking draagt € 986 bij, terwijl SAMSSS € 18.333 voor haar rekening neemt. Aan onze Stichting Ananda Bhavan wordt om hulp gevraagd bij de financiering van de resterende € 15.000. Het project was op 23 augustus gerealiseerd. Vervolgens kende een fonds nog een extra bedrag van € 5000 toe om extra leermiddelen en een computer aan te schaffen ten behoeve van het vormingscentrum. Heel veel dank daarvoor, mede namens coördinator father P.A. Aruldoss.

Project 2: VOORZIENINGEN VOOR SCHOLEN EN HOSTELS IN RANCHI

Dit project voorziet in het verschaffen van basisvoorzieningen voor hostels en scholen, zoals leermiddelen, schoolbanken, bedden, aanboren van een bron voor drinkwater, aanleggen groentetuin met omheining en een pompinstallatie voor irrigatie. Het project is een initiatief van de jezuiten in Ranchi dat in de Indiase staat Jharkhand in noordoost India. gelegen is. Bij dit project richten de Jezuiten zich op de Munda Belt in Ranchi, een gebied dat waarschijnlijk al sinds de tweede eeuw voor onze jaartelling door Adivasi bewoond wordt. Hierbij gaat het om inheemse stammen die nog op traditionele wijze in hun oorspronkelijke woongebied wonen, in dit geval om de Munda stam. Het gebied geldt als een van de armste van India. Mensen wonen in gehuchten die ver van elkaar in een sterk bebost gebied gesitueerd zijn, slechts bereikbaar via modderige wegen. Het golvende grondoppervlak wordt overal doorkruist door snelstromende riviertjes, terwijl bruggen ontbreken. Voor hun levensonderhoud zijn de bewoners afhankelijk van rijst die zij in de dalen verbouwen en verder van voedselbronnen in het bos. Door de rotsachtige bodem is het land echter weinig vruchtbaar. De bewoners houden vaak geiten, varkens en kippen, die zij verkopen om zo aan extra inkomsten te komen. De helft van de mensen leeft onder de armoedegrens, terwijl eveneens de helft van de kinderen ondervoed is. Het kindersterftecijfer in Jharkhand is dan ook een van de hoogste in vergelijking met andere Indiase staten. Vele kinderen lijden aan bloedarmoede en hebben gebrek aan vitamine A. De helft van hen is niet ingeënt tegen kinderziekten. Deze mensen, die middenin het bos in bergachtig gebied wonen, hebben geen beschikking over medische voorzieningen en kunnen evenmin naar een ziekenhuis gebracht worden als dat nodig is. Voor een medische behandeling zijn zij helemaal aangewezen op kruiden, waardoor veel mensen overlijden die een goed te behandelen kwaal hebben. Deze Adivasi hebben in alle opzichten een grote achterstand. Ook basisinfrastructuren op het gebied van communicatie en kwalitatief goed onderwijs ontbreken. Slechts 67% van de bevolking kan lezen en schrijven. De helft van de huishoudens beschikt niet over toiletfaciliteiten en moet de behoeften op nabijgelegen veldjes doen, wat veel gezondheidsproblemen en watervervuiling tot gevolg heeft. Een kwart van de mensen beschikt niet over veilig drinkwater, terwijl malaria eveneens een aanzienlijke bedreiging

vormt. Weinig mensen gebruiken gejodeerd zout. Meer dan 20% van de kinderen lijden aan diarree en acute ademhalingsinfecties. Driekwart van de moeders is ondervoed.

Father George Kerketta vraagt onze steun om de leefomstandigheden van de Mundastam te verbeteren. In 2015 is er een hostel in Dolda gebouwd voor meisjes die veraf in het bos wonen en die niet dagelijks de ongemakkelijke tocht van drie tot vijf uur naar en van de basisschool kunnen afleggen. De 36 kinderen van het meisjeshostel zullen erg geholpen zijn met stapelbedden en tafels en banken. Noodgedwongen zitten en slapen zij nu op de grond, terwijl het er in de winter behoorlijk koud kan zijn. Hun ouders zijn erg arm en niet in staat om financieel aan de inrichting of het functioneren van het hostel bij te dragen. Ook dient het hostel voorzien te worden van een installatie waarmee 's avonds door zonne-energie licht kan worden verkregen. Nu ontbreekt er namelijk een elektriciteitsvoorziening. Een dieselgenerator komt niet aanmerking, aangezien deze te duur in aanschaf en gebruik is. Ook het jongenshostel met 54 leerlingen is nog niet voorzien van bedden, schoolmeubilair en elektrische verlichting. Voor beide hostels is veel te weinig drink- en badwater beschikbaar doordat de nu in gebruik zijnde bronnen een geringe capaciteit hebben. Daarom heeft het bestuur van onze Stichting besloten tot de financiering van onder meer dieptebronnen, een elektriciteitsvoorziening, bedden en schoolmeubilair.

De Asha Kiran basisschool Jamkuda in Vijayriri telt 298 leerlingen, waarvan de meesten tot de eerste generatie behoren die naar school gaat. 130 kinderen zijn hierbij aangewezen op een verblijf in een hostel, waarvan 85 jongens in het klaslokaal blijven overnachten en er voor 45 meisjes vlak in de buurt een apart hostel is ingericht. Father Kerketta wil voor deze school eveneens een dieptebron aanleggen, waardoor het bovendien mogelijk wordt om een groentetuin aan te leggen, zodat de kinderen vaker groenten op het menu krijgen, wat nu nog veel te weinig gebeurt. Vanwege het voorkomende wild is het nodig om de tuin van een omheining te voorzien. Het is te verwachten dat zowel de school als de hostels nog meer leerlingen zullen trekken als er meer basisfaciliteiten beschikbaar zijn gekomen. Ook deze plannen wil Ananda Bhavan mogelijk maken.

BEGROTING

Aanleg van drie dieptebronnen	€ 7.890	
Omheining groentetuin	- 2.286	
Egalisering speelplaats	- 857	
60 sets schoolbanken	- 3.000	
Inrichting studieruimte hostel	- 4.571	
Studiematerialen	- 896	
80 sets stapelbedden	- 10.000	
		<hr/>
Totaal		€ 29.500
		=====

De kloof tussen arm en rijk was nog nooit zo groot.

De acht rijksten ter wereld bezitten samen meer geld dan 3,6 miljard armen. (Oxfam-Novib).

De werkelijke waanzin ten top.

Project voor het jaar 2017: FINANCIERING VAN EEN AMBULANCE

De Congregatie van Medische Missiezusters is in 1925 opgericht met als doel preventie en het genezen van ziekten. De zusters richten zich hierbij op de meest kwetsbare groepen en hebben tevens oog voor hun leefomstandigheden. 625 zusters van verschillende nationaliteiten nemen momenteel wereldwijd deel aan kleinschalige gezondheidsprojecten. Vanaf 1986 zijn de zusters ook actief in Kasiadih dat in de Indiase staat Jharkhand gelegen is. Daar werken zij onder de Santhals, de grootste Adivasi stam van India met zo'n vierhonderdduizend mensen. Deze mensen leven in een tot voor kort zeer bebost gebied. Een klein deel voorziet in de levensbehoeften door te jagen en te verzamelen. De meeste families leggen zich inmiddels toe op agrarische activiteiten.

Hun woongebied staat bekend om de grote voorraden steenkool, koper, ijzer, kwarts, bauxiet, keramiek en mica. Omdat deze grondstoffen in toenemende mate gewonnen worden, komen vele werkkrachten van buiten het stamgebied naar de regio. Omdat die nieuwkomers bij een kaste horen, hebben zij zich rücksichtslos land en de rijkdommen van het bos kunnen toe-eigenen die oorspronkelijk aan de Santhals ten deel vielen. Daardoor trekken Santhals zich steeds dieper in de bossen terug en raken in velerlei opzicht achterop. Dit is de situatie die de zusters bij hun komst aantreffen. Zij beginnen met verbetering van de gezondheidszorg en werken aan bewustwording en zelforganisatie. Daardoor kunnen Santhals overeenkomsten gaan sluiten met de overheid en eigenaar worden van het resterende land. Zij zorgen voor het meer geschikt maken van landbouwgrond, het aanboren van waterbronnen en de teelt van landbouwgewassen. De zusters, die in 63 dorpen actief zijn, geven permanente steun aan deze zelforganisaties die nu hun werkzaamheden coördineren vanuit hun hoofdbureau CASS in Kasiadih. Vanuit CASS wordt nu ook gezondheidszorg bevorderd.

De helft van de bevolking kan lezen en schrijven; vooral vrouwen hebben een grote achterstand. Steeds meer mannen zoeken werk in de landbouw, hoewel er weinig geschikte grond is vanwege het sterk golvende landschap, waardoor irrigatie heel problematisch is. Karakteristieke producten van de regio zijn touw, manden en brandhout van pijnbomen. Ook schellak en karanja-olie zijn van groot belang. De overheid draagt bij aan de verdere ontwikkeling van het gebied, waardoor in toenemende mate rijst, mais, oliezaad, aardappels en tomaten worden verbouwd. Ook de veehouderij komt voorzichtig tot ontwikkeling.

Afgezien van de snelweg die van staatswege is aangelegd, zijn de mogelijkheden voor verkeer en vervoer heel beperkt, waardoor ook een goede gezondheidszorg nog moeilijk te realiseren is. Lopen en fietsen zijn de belangrijkste middelen van vervoer. Sanitaire voorzieningen laten veel te wensen over. Malaria en diarree zijn veel voorkomende ziekten. Vroeger kwamen aandoeningen als psychiatrische ziekten, diabetes, verstoringen in de bloeddruk, acute ondervoeding, bloedarmoede en kanker nauwelijks onder de bevolking voor. Dat is inmiddels drastisch veranderd. De overheid spant zich in om de gezondheidszorg op een hoger peil te brengen, maar sluit daarbij onvoldoende aan bij de behoeften zoals die onder de bevolking leven. Er zijn maar weinig gezondheidscentra ingericht, waar de zusters kleine medische ingrepen kunnen verrichten. De zusters behandelen zelf vaak beten die door slangen, honden en schorpioenen zijn toegebracht. Zij verlenen hulp bij bevallingen en zorgen voor moeder en pasgeborene. Zij vangen slachtoffers van verkeersongevallen op en mensen die een suïcidepoging gedaan hebben. Om hun werk goed te kunnen doen, hebben de zusters dringend behoefte aan een ambulance, die ingezet kan worden voor het vervoer van levensreddende medicijnen en het brengen van ernstig zieke patiënten naar het gezondheidscentrum of het ziekenhuis, vijftig kilometer verderop. De patiënten of hun familie dragen de kosten van de

brandstof, terwijl CASS voor het onderhoud van de ambulance zorgdraagt. De aanschafkosten van de ambulance bedragen € 10.500

Lieve mensen,

Ook dit is weer zo'n belangrijk en duurzaam project. Binnenkort hopen wij weer een nieuw projectvoorstel voor straatkinderen uit India te ontvangen. Daarom wil ik u vragen om onze kleinschalige en duurzame projecten te steunen. Het geld komt voor honderd procent op de plaats van bestemming. Dat blijkt als wij de nota's ontvangen en de projecten zelf bezoeken. Wij zijn op zoek naar nieuwe donateurs en daarom willen wij u vragen om dit jaarverslag ook door andere belangstellenden te laten lezen als u het gelezen hebt.

Afgelopen jaar hebben we in Brummen een ontmoeting gehad met Father George Kerketta sj en spraken met hem over het project in Ranchi. Het was een heel inspirerend gesprek. In 2016 hebben wij weer op 29 markten en festiviteiten gestaan en hebben wij ons verhaal weer verteld. Nieuw was o.a. de Winterfair in de boerderijen van het Drentse Gees; heel sfeervol. We hebben mooie gesprekken gevoerd met mensen die onze projecten een warm hart toedragen. Elk jaar ontvangen wij een bijdrage van de katholieke gemeenschappen in en om Coevorden en Hoogeveen. Ook zijn wij er erg mee ingenomen dat er in Drenthe enthousiaste vrijwilligers zijn die hun schouders eronder zetten en meehelpen om Indiase artikelen te verkopen en voorlichting te geven over de projecten. Daardoor heb ik de handen vrij om de stichting in Arnhem en omstreken te promoten, voorlichting te geven en artikelen te verkopen.

Clara van der Schoof-Palmans, voorzitter.

Financieel overzicht Stichting Ananda Bhavan 2016

Saldo bankrekeningen 1-1-2016		12.165	
Inkomsten:			
Giften	4.335		
Fondsen	22.000		
Markten	3.279		

Totaal inkomsten bij:		29.614	
Uitgaven:			
Aan projecten besteed	20.000 *		
Bankkosten	130		
Aanschaf artikelen	1.686		

Totaal uitgaven af		21.816	

			19.963
			=====
Saldo bankrekening 31-12-2016			10.963 *
Debiteuren per 31-12-2016			9.000

			19.963
			=====

* Op 18 januari 2017 hebben wij € 15.670 overgemaakt voor het project nummer 2: Scholen en hostels in Ranchi.

